

TAX ALERT

Wykup auta z leasingu korzystniejszy przed końcem 2021 r.
Problematyczna ulga dla klasy średniej w przypadku przedsiębiorców
Podatek VAT od wartości rynkowej świadczeń dla pracowników
Sejm przyjął e-faktury
Pilotaż VAT UE CBR (Cross-Border Rulings)

13.10.2021 r.

WYKUP AUTA Z LEASINGU KORZYSTNIEJSZY PRZED KOŃCEM 2021 R.

Zgodnie z projektem ustawy wprowadzającym tzw. „Polski ład” **wyłącznie** do końca 2021 r. przedsiębiorcy będą mogli wykupić auta z leasingu do majątku prywatnego i sprzedać je bez podatku dochodowego **już po upływie 6 miesięcy**. Jeżeli podatnik nie zdąży ze sprzedażą auta, będzie musiał odczekać **aż sześć lat** albo zapłacić PIT od dochodu ze zbycia pojazdu.

W praktyce często zdarza się tak, że samochodybrane w leasing dla celów działalności gospodarczej, po spłacie rat wykupywane są do majątku prywatnego i po upływie krótkiego okresu czasu sprzedawane. Jeżeli sprzedaż następuje po upływie 6 miesięcy od końca miesiąca w którym nastąpiło nabycie, to w takiej sytuacji nie trzeba płacić PIT od dochodu ze sprzedaży samochodu. Powyższe wynika z faktu, że w obowiązującym stanie prawnym, w sytuacji gdy wykupiony po zakończeniu umowy leasingu samochód nie był wykorzystywany przez podatnika w działalności gospodarczej i nie został zaliczony do składników majątku tej działalności, wymienionych w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o PIT, to przychód uzyskany ze sprzedaży samochodu nie stanowił przychodu z działalności gospodarczej. Skutki podatkowe sprzedaży takiego samochodu należy wówczas analizować pod kątem powstania przychodu ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. d) tej ustawy, **czyli z odpłatnego zbycia rzeczy**. Sprzedaż samochodu nie skutkuje zaś powstaniem przychodu z tego źródła, jeżeli **następuje przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło jego nabycie**.

Po nowelizacji przepisów związanych z tzw. „Polskim Ładem”, powyższy scenariusz nie będzie możliwy. Od 2022 r. przychód ze sprzedaży poleasingowego auta, wykupionego do majątku osobistego, będzie uznawany za przychód z działalności gospodarczej, jeżeli między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym pojazd zostanie wycofany z działalności a dniem jego zbycia, **nie upłynie sześć lat**. Powyższe wynika z nowego przepisu art. 10 ust. 2 pkt 4 ustawy o PIT. W konsekwencji, żeby nie zapłacić podatku od dochodu ze sprzedaży wykupionego z leasingu samochodu, trzeba będzie odczekać sześć lat od wycofania samochodu z majątku firmowego.

Z przepisu przejściowego wynika przy tym, że nowe zasady mają mieć zastosowanie do składników nabytych po 31 grudnia 2021 r. Oznacza to, że jeżeli przedsiębiorca wykupi auto z leasingu (do majątku prywatnego) do końca bieżącego roku, to **będzie mógł zastosować dotychczasowe, korzystne przepisy**. Podatnicy powinni zatem rozważyć wykup leasingowanych pojazdów, jeśli planują następnie ich sprzedaż a chcą uniknąć wejścia w reżim nowych przepisów.

PROBLEMATYCZNA ULGA DLA KLASY ŚREDNIEJ W PRZYPADKU PRZEDSIĘBIORCÓW

Tak zwana „ulga dla klasy średniej” ma zrekompensować nowe, niekorzystne dla podatników zasady rozliczania składki zdrowotnej. Sejm przyznał ją ostatecznie także przedsiębiorcom rozliczającym się według skali podatkowej. Niemniej jednak istnieją daleko idące wątpliwości co do treści zaproponowanego przepisu, a konkretniej pojęcia „kosztów prowadzenia działalności”.

Zgodnie z nowym przepisem art. 26 ust. 4a ustawy o PIT, który ma zostać wprowadzony przez tzw. „Polski Ład”, ulga będzie przysługiwać osobom, które osiągają roczne przychody od 68 412 zł do 133 692 zł i rozliczają podatek na zasadach ogólnych (skala podatkowa). U pracowników ulga będzie liczona od przychodów podlegających opodatkowaniu, natomiast u przedsiębiorców od przychodów pomniejszonych o **koszty prowadzenia działalności**. Problem polega jednak na tym, że ustawa o PIT nie przewiduje takiego pojęcia jak „koszty prowadzenia działalności”, gdyż konstrukcja podatku PIT oparta jest na pojęciu „kosztów uzyskania przychodów”.

Choć w języku potocznym wskazane pojęcia mogą wydawać się do siebie bardzo zbliżone, to na gruncie przepisów ustawy o PIT różnica jest doniosła. Przykładowo, art. 23 ust. 1 ustawy o PIT przewiduje bardzo szeroki katalog wydatków, które **nie stanowią kosztów uzyskania przychodów** (tj. kosztów zmniejszających dochód, stanowiący podstawę opodatkowania), które z kolei można uznać za koszty prowadzonej działalności gospodarczej.

Jeżeli przepis zostanie ostatecznie wprowadzony w niezmienionej treści, najprawdopodobniej przedsiębiorcy będą musieli ustalić dwa rodzaje dochodu: dochód dla celów obliczenia podstawy opodatkowania oraz dochód dla celów stosowania ulgi dla klasy średniej. Trudno jest przy tym przewidzieć, jakiego rodzaju wydatki mogą być kwestionowane przez organy podatkowe, jako wydatki niebędące kosztami prowadzonej działalności gospodarczej. Nie można także wykluczać, że wykładnia organów podatkowych będzie zmierzać w kierunku utożsamiania pojęcia „kosztów prowadzenia działalności” z „kosztami uzyskania przychodów”.

PODATEK VAT OD WARTOŚCI RYNKOWEJ ŚWIADCZEŃ DLA PRACOWNIKÓW

Jak wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia z 31 sierpnia 2021 r. (sygn. I FSK 230/18), określenie podstawy opodatkowania świadczonych na rzecz pracowników usług i dostaw towarów w niższej wysokości niż ich wartość rynkowa, doprowadziłoby do zaniżenia kwoty podatku należnego i byłoby sprzeczne z dyrektywą VAT.

Skład orzekający tym samym zgodził się ze stanowiskiem organu podatkowego, który ocenił, iż odsprzedając świadczenia na rzecz pracowników za ceny niższe niż rynkowe, zastosowanie znajduje art. 32 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 32 ust. 2 ustawy o VAT, zawierający normę zapobiegającą zaniżaniu podstawy opodatkowania w takich sytuacjach. Organ wskazał też, że pracownicy nabywający świadczenie od spółki nie są podatnikami VAT, lecz konsumentami. Tym samym spełnione są również warunki i cele określone w art. 80 dyrektywy VAT stanowiącym odzwierciedlenie powyższego przepisu krajowego – stwierdzono.

W konsekwencji Sąd – idąc za stanowiskiem organu - przychylił się do twierdzenia, że **podstawą opodatkowania dla częściowo odpłatnych świadczeń dla pracowników będzie ich wartość rynkowa pomniejszona o kwotę podatku.**

Odpowiadając na argumentację strony skarżącej, która powołała się tezy wyroku TSUE z 20 stycznia 2005 r. (C-412/03), wydanego w podobnej sprawie, NSA zauważył, że do 2006 r. państwa członkowskie istotnie nie miały prawa do ustalania podstawy opodatkowania na podstawie innej wartości, np. wartości rynkowej świadczeń, jeżeli istniejące powiązania miały wpływ na wysokość dokonywanej zapłaty. Jednak w przyjętej w 2006 r. Dyrektywie VAT przewidziano odstępstwo od tej zasady, funkcjonujące obecnie w jej art. 80 oraz w art. 32 polskiej ustawy o VAT. W związku z tym w ocenie Sądu argumentacja wywiedziona z tego wyroku nie mogła być uwzględniona.

Pomimo że art. 29a ustawy o VAT dotyczący ustalania podstawy opodatkowania nie odsyła w żaden sposób do art. 32 ustawy o VAT, wyrok NSA wyraźnie uznaje ten przepis za *lex specialis* do regulacji art. 29a ustawy. Zatem, w myśl tez wynikających z wyroku NSA, jeśli spełnione są przesłanki wskazane w art. 32 ustawy o VAT, to podstawę opodatkowaną VAT należy wykazać w wartości rynkowej, niezależnie od tego, jaka jest faktyczna wysokość wynagrodzenia uzgodniona pomiędzy stronami.

Należy nadmienić, że w przeszłości istniały spory co do zasadności stosowania tzw. mechanizmu „doszacowania”, o którym mowa w art. 32 ustawy o VAT w podobnych przypadkach, jednak omawiany wyrok NSA stanowi teraz dla podatników ważną wskazówkę interpretacyjną.

SEJM PRZYJĄŁ E-FAKTURY

1 października 2021 r. Sejm przyjął projekt zmian do ustawy VAT wdrażającej Krajowy System e-Faktur (KSeF), który po okresie przejściowym, od 2023 r. stanie się obowiązkowy.

W ramach projektu wdrażającego do polskiego systemu prawnego e-fakturę procedowane są również zmiany w fakturowaniu stanowiące część pakietu SLIM VAT 2. W pierwszej fazie wdrażania e-faktury, polscy przedsiębiorcy będą z niej korzystać dobrowolnie. Będzie ona funkcjonowała w obrocie jako jedna z dopuszczonych form dokumentowania sprzedaży, obok faktur papierowych oraz stosowanych już faktur elektronicznych. [W 2023 r. korzystanie z e-faktury stanie się obowiązkowe.](#)

Jak informuje Ministerstwo Finansów, podatnicy wybierający e-fakturę będą mogli liczyć na pewne korzyści: skrócony zostanie termin na zwrot VAT z 60 do 40 dni. Ponadto wystawiona przez podatnika faktura pozostanie w bazie danych MF i nigdy nie ulegnie zniszczeniu czy zaginięciu. Nie będzie też konieczności wydawania jej duplikatów.

Zmiany w fakturowaniu przynosi także część pakietu SLIM VAT 2, który likwiduje obowiązek zamieszczania oznaczenia „duplikat”, gdy faktura pierwotna ulegnie zniszczeniu lub zaginie. Przewiduje również likwidację obowiązku umieszczania na fakturze korygującej wyrazów „faktura korygująca” albo „korekta” oraz wskazywania przyczyny korekty.

W założeniu stosowanie e-faktur, poprzez ich ustrukturyzowany format, ma uprościć i przyspieszyć obrót pomiędzy firmami.

PILOTAŻ VAT UE CBR (CROSS-BORDER RULINGS)

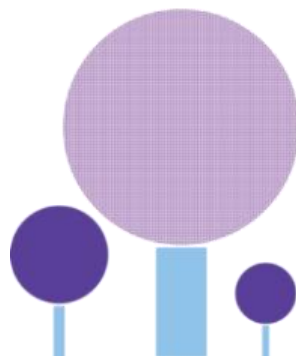
Krajowa Administracja Skarbowa rozpoczęła pilotaż VAT UE CBR (cross-border rulings), będący nową formą współpracy z podatnikami podatku VAT. W ramach tego mechanizmu podatnik może uzyskać pewność co do opodatkowania tej samej transakcji w innych krajach członkowskich Unii Europejskiej, już w trakcie planowania swoich działań gospodarczych.

Pilotaż VAT UE CBR jest projektem, który został zainicjowany w ramach grupy EU VAT Forum. Jest on obecnie realizowany przez 18 państw członkowskich UE (Polskę, Belgię, Danię, Irlandię, Estonię, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Malte, Węgry, Niderlandy, Portugalię, Słowenię, Finlandię i Szwecję).

Uruchomienie przez KAS pilotażu VAT UE CBR ma zmniejszyć ryzyko wystąpienia przez współpracujące administracje podatkowe państw członkowskich UE różnej interpretacji tego samego stanu faktycznego lub prawnego w zakresie transakcji dokonywanej przez danego wnioskodawcę. Intencją jest zmniejszenie ryzyka powstania w przyszłości podwójnego opodatkowania podatkiem VAT. Pilotaż VAT UE CBR stanowi więc narzędzie zapobiegania powstawaniu sporów w zakresie opodatkowania VAT i jego celem jest zapewnienie neutralności fiskalnej tego podatku.

Wnioskodawcy są uprawnieni do wystąpienia do Krajowej Administracji Skarbowej ze Wstępny wnioskiem CBR, a po jego akceptacji przez KAS, z Wnioskiem CBR. Celem wniosku CBR jest uzgodnienie interpretacji prawa podatkowego z obszaru VAT w sprawach o charakterze transgranicznym, z administracją podatkową państwa członkowskiego UE, które przystąpiło do pilotażu VAT UE.

Opublikowano proponowane formularze „Wstępnego wniosku CBR” oraz „Wniosku CBR” i choć mają one charakter nieobligatoryjny, Ministerstwo rekomenduje ich stosowanie. Złożenie wniosku nie podlega opłacie.

KONTAKT

Patryk Steidten

Associate Partner

mob.: + 48 572 774 158

E-mail: patryk.steidten@uhy-pl.com**Arkadiusz Juzwa**

Doradca podatkowy

Senior Manager

mob.: +48 664 407 349

E-mail: arkadiusz.juzwa@uhy-pl.com**Tomasz Moszczyński**

Doradca podatkowy

Manager

mob.: +48 698 093 468

E-mail: tomasz.moszczynski@uhy-pl.com**UHY ECA Audyt Sp. z o.o. Sp.k.**

ul. Polczyńska 31A

01-377 Warszawa

TEL. +48 22 633 03 00

EMAIL BIURO@UHY-PL.COMwww.uhy-pl.com

UHY ECA Audyt Sp. z o.o. Sp.k. jest członkiem Urbach Hacker Young International Limited, brytyjskiej spółki UHY – międzynarodowej sieci prawnie niezależnych firm audytorskich i konsultingowych. UHY jest nazwą firmową sieci UHY International. Usługi tutaj opisane są świadczone przez Firmę, a nie przez UHY lub inną firmę członkowską sieci UHY. Ani UHY, ani żaden z członków sieci UHY nie ponoszą odpowiedzialności za usługi świadczone przez inne firmy członkowskie.

© 2021 UHY ECA

